

DE HERVORMDE VAAN

Orgaan van de bond van Nederlandse Hervormde Mannenverenigingen op Gereformeerde Grondslag

69e jaargang - No. 4/5 - april/mei 2009

DE HERVORMDE VAAN
Orgaan van de Bond
van Ned. Hervormde
Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

ISSN 0167 - 3564

www.hervormdemannenbond.nl

Verschijnt maandelijks. Voor leden gratis.
Niet-leden € 12,50 per jaar.
Abonnementen lopen per kalenderjaar.
Opzeggen voor 1 december.

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk
tel.: 0180 - 412477

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
tel.: 0318 - 483717

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Amsterdamseweg 64, 6712 GK Ede
tel.: 0318 - 615597

2e secretaris: Dhr. M. Post (Studieblokken)
Edelmanlaan 8, 3903 XP Veenendaal
tel.: 0318 - 511355

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
tel.: 0348 - 551496

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
tel.: 0318 - 516930

Lid: Ds. E. de Mots
Hongaarseplein 14, 3252 AR Goedereede
tel.: 0187 - 493935

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)
Pellikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
tel.: 0180 - 424636

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)
Dorpsstraat 17, 3751 EM Bunschoten
tel.: 033 - 2982760

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
e-mail: info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties:
Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau,
Beatrixstraat 20a, 3862 DB Nijkerk
tel.: 033 - 2456699 fax: 033 - 2463322
e-mail: bondsbureau@filtnet.nl
Bankrekeningnr. 3778.71559 t.n.v.
Ned. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

Inzenden kopij juni/juli-nummer

De kopij voor het juni/juli-nummer moet vóór
21 mei bij de drukker (info@boutdruk.nl) aanwezig zijn.

Woorden van Calvijn

Het feit der opstanding

*Het is dan nodig dat één derzelve met ons getuige worde
Zijner opstanding.
Handelingen 1 : 21, 22*

De opstanding van ons allen is op de opstanding van Christus gegrond. Met het oog daarop dat er geen meningsverschil onder ons over Zijn opstanding zou ontstaan, letten wij op hoeveel verschillende manieren Hij ons daarover verzekerd heeft.

Wij sneuzen zullen de geschiedenis die door de evangelisten verhaald wordt als een kinderachtige voorstelling uitlachen. Want welke betekenis zal de tijdgenoten hebben welke vreesachtige vrouwtjes overbrengen en discipelen (die buiten zichzelf zijn bijna) later bevestigen? Waarom heeft Christus niet liever Zijn luisterrijke overwinningsteken middenin de tempel en op de markt opgericht? Waarom verschijnt Hij niet schrikwekkend voor Pilatus? Waarom vertoont Hij Zich niet levend aan de priesters en gans Jeruzalem? Maar nu zijn die getuigen die Hij kiest, zodanig dat de wereldlingen hen bezwaarlijk als geschikt zullen aanvaarden.

Ik antwoord: hun zwakheid heeft, wat dat begin betreft, geen achtiging afgedwongen. Maar in het geheel gezien is alles toch door Gods wonderbare voorzienigheid bestuurd...

Het graf wordt verzegeld, de wachters zijn op hun post, het lichaam wordt op de derde dag niet gevonden. Door geld omgekocht, verspreiden de soldaten het gerucht dat het door de discipelen gestolen was. Alsof zij in staat waren om troepen te mobiliseren! Alsof wapens beschikbaar waren! Alsof zij opgeleid waren om zulk een daad aan te durven! Indien de soldaten de moed niet hadden gehad om hen te verdrijven, waarom hebben zij hen dan niet achtervolgd om met behulp van het volk sommigen te arresteren?... Verder heeft Hij Zich niet slechts aan de elf apostelen vertoond, maar is door meer dan vijfhonderd broeders op eenmaal gezien (1 Kor. 15 : 6). Ook heeft Hij, door de Heilige Geest te zenden, het bewijs geleverd dat Hij niet alleen leeft, maar ook de opperste macht bezit.

Inhoud

blz.

Woorden van Calvijn.....	2
Meditatie	3
Bijbelstudie O.T.	4
Bijbelstudie N.T.	7
Van de voorzitter	11
In the picture	11
Exploitatierkening 2008.....	13
Jaarverslag 2008-2009	14
Overlijdensberichten	15
Huishoudelijke Vergadering 2009	16

Christus' paasgroet

'ziet, Jezus is haar ontmoet, zeggend: weest gegroet'
Mattheüs 28 vers 9

In de tekst ontmoet de Heere Jezus op Zijn opstandingsdag een paar discipelinnen. Hij zegt tegen hen: weest gegroet. De oorspronkelijke betekenis is: 'weest blij, verheugt u'. Diep ik het woordje 'verheugen' verder uit, dan zit er het woord genade in. De opgestane Heere zegt: verheugt u over de genade. Ja, want om genade uit te delen, moest de Heere Jezus een diepe vernedering ondergaan. Hij offerde Zichzelf op. Daarna heeft Hij in het graf gelegen. Nù staat er definitief een punt achter Zijn lijdensweg. Zijn Vader was tevreden. Vreugde is Zijn deel. Deze blijdschap houdt de Heere Jezus niet voor Zichzelf. Hij laat Zijn volk er in delen. In de tekst staat, dat Jezus haar ontmoet is. Wie waren dat? Het zijn vrouwen, die volgelingen van de Heere Jezus zijn geworden. Zij hadden geloofsgemeenschap met de Heere Jezus. Ze volgden de Heere Jezus en door het dagelijks onderwijs van de Heere Jezus kregen zij inzicht in wie Hij was en wat het werk was, dat Hij kwam doen. Alleen, dit volgen van de Heere Jezus bracht hen in een enorme crisis. Welke? De kruisiging en begrafenis van de Heere Jezus zou het einde betekenen van de band tussen deze vrouwen en de Heere Jezus. Het was toch voorbij? Hoe verschrikkelijk het ook was, maar hun liefde tot Jezus doorstaat de beproevingen, die de kruisiging en de begrafenis van Jezus met zich meebracht. De vlam van hun liefde en dankbaarheid tot Jezus, Die hen verlostte uit de nood van hun zonde en schuld, brandde nog even sterk als voorheen. Hun liefde tot Jezus was warm, oprecht en diep. Maar hoe zwak was hun geloof. Hoe vol onbegrip stonden ze nog tegenover het schuldoffer, dat de Heere Jezus moest brengen. Liefde tot Jezus en ongeloof aan Zijn woorden veroorzaakte de crisis in hun geloofsleven. Weet u, wat het is om de Heere Jezus te missen? Hem liefhebben met een liefde, die nooit meer overgaat en toch Zijn aanwezigheid niet ervaren. Alsof er een donkere wolk om de

Heere Jezus heenhangt. Toch roept uw hart: 'geef mij Jezus of ik sterf'. Waarom? Hij verdreef eens uw duisternis van zonde en schuld. Hij gaf geloof en liefde en hoop. U had uw God, dat was genoeg en wenste niets meer. Nu voelt u zich verlaten van God. Hoe komt dat? Om u heen gekeken in de wereld en wat zag u? Ellende en verderf, dood en verdriet, nare dingen. En getwijfeld aan de opstanding van de Heere Jezus? Niet geloofd in Zijn Woord, dat Hij de overwinning behaald heeft? Wat zegt de Heere Jezus tot de vastgelopen vrouwen? Hij zegt: 'verheugd u over de onverdiende genade van God'. Let er op, hòe de opgestane Heiland het zegt. Het is geen wens, die de Heere Jezus hier uit. Het staat in de gebiedende wijs. Het is een bevel van de Heere Jezus: verheugt u. Op die wijze deelt Hij de vreugde uit aan deze vrouwen. Het is met Zijn machtswoord, waarmee Hij het ongeloof wegneemt en zij komen tot Hem en aanbidden Hem. Zij geven zich gewonnen. Zij knielen voor hun Koning neer. Aanbidden is de opgestane Heere Jezus eren en Hem danken voor zoveel Middelaarswerk, dat Hij voor hen verricht heeft. Aanbidden is hart en leven weggeven aan Hem. God zorgt Zelf voor Zijn eer. Had Hij dat overgelaten aan de Zijnen, dan kwam er niets van terecht. Met Zijn machtswoord is de Heere Jezus alle tegenkrachten de baas. Wat een opening voor u, die met uzelf vastgelopen bent. Met vastlopen bedoel ik dit. U hoorde de boodschap: 'verheugt u om Mijn genade'. U nam het serieus op. Verkeerde dingen gingen de deur uit. Goede boeken kwamen in huis. U beleed uw zonden. U duwde verkeerde verlangens weg. U had last van uw ongeloof, want u wilde geloven. Maar uw hart riep: geef mij Jezus. Met alles wat u gedaan had, was er geen blijdschap. Jezus willen hebben en Hem niet bezitten. Hoe moet dat goed komen? De Levensvorst gebiedt u: verheugt u, weest gegroet. U gaat door de knieën. U aanbidt Hem.

U geeft Hem uw hart. U dankt Hem. U geeft uw leven aan Hem weg. Dan bezit u Hem, omdat Hij u bezit. De blijdschap vult uw hart. Wat belet u om rondom het Paasfeest op deze belofte van de Heere Jezus uw handen te vouwen: 'Heere Jezus, doe mij Uw stem horen,

opdat ik mijn dode hart ga bewenen voor U en ik het opstandingsleven van U weer ontvang".

Zoek Mij en leef, zo klinkt Jezus' stem
Want het leven ligt alleen in Hem!

Bijbelstudie O.T.

2 Koningen 6 : 24-7 : 20

Ds. J.H. LAMMERS

2 Koningen 6: 24-33

Koning Benhadad, de koning van Syrië, verklaart aan Joram, de koning van Israël, de oorlog. Hij mobiliseert zijn leger en belegert de stad Samaria, de hoofdstad van het tienstammenrijk. Het is zijn bedoeling de bevolking uit te hongeren en te dwingen tot overgave. Jammer dat hij opnieuw zijn ondankbaarheid toont. In het voorafgaande horen we dat de God van Israël met gebruikmaking van de profeet Elisa Naäman, een belangrijke generaal uit het Syrische leger, heeft genezen (2 Koningen 5). En even later worden Syrische soldaten gespaard, nadat ze gevangen genomen zijn (2 Koningen 6). Benhadad verhardt zich echter tegen Israël en vooral tegen de God van Israël.

Het boze plan van Benhadad schijnt te lukken. Er ontstaat in Samaria een vreselijke hongersnood. De levensmiddelen zijn snel op. Ongehoorde prijzen worden betaald voor artikelen waar men in normale omstandigheden van gegruwd zou hebben. Genoemd worden de kop van een onreine ezel en duivenmest, waarin mogelijk nog voedsel te vinden is wat de vogels hebben opgepikt. In de uiterste nood zoekt een vrouw hulp bij de koning die over de muur van de belegerde stad loopt. Haar verhaal is verschrikkelijk. Met een andere vrouw heeft ze afgesproken dat ze hun kinderen achtereenvolgens zullen

opeten. Eerst haar zoon, de dag erna die van de andere vrouw. Als de dag aanbreekt, verbergt ze echter haar kind.

Joram scheurt zijn kleren als hij de nood van het volk ziet. Scheurt hij ook zijn hart? Valt hij in berouw neer voor de Heere God? Roept hij het volk tot verootmoediging, nu de Heere het volk zo zwaar kastijdt? Hiervan is geen sprake. Joram is woedend op Elisa, de profeet van de Heere. Hij legt een eed af en verklaart dat Elisa onthoofd moet worden.

Een boodschapper wordt weggezonden om Elisa te ontbieden. Al snel heeft de koning spijt van zijn besluit en rent de boodschapper achterna. Door goddelijke ingeving weet Elisa, die omringd wordt door de oudsten van de stad, van zijn komst. Hij noemt de koning "de zoon van de moordenaar". Hij bedoelt met moordenaar ongetwijfeld Achab, die Naboth en de profeten van de Heere heeft gedood. Joram zegt: "Zie, dat kwaad is van de HEERE; wat zou ik verder op de HEERE wachten?" (vers 33). De koning vergeet dat hijzelf door zijn zondige leven de oorzaak is van de ellende van het volk. God krijgt de schuld van alles. Joram ziet in dit alles aanleiding om elke betrekking tot die God te verbreken.

2 Koningen 7: 1, 2

Elisa verkondigt tegen de oneerlijke verwijten van de koning in en ondanks het gevaar

van onthoofding een onvoorstelbare genadeboodschap van God. Binnen 24 uur zal een maat (acht liter) meelbloem en twee maten (zestien liter) gerst verkocht worden voor een sikkil in de poort van Samaria, waar de markt gehouden wordt. De gewone prijzen worden genoemd.

Hoe is dit mogelijk? Een voorrad is er niet. Er moet eerst gezaaid worden voordat er weer voedsel kan zijn. Hoe kan het dan morgen zijn? De officier, die de koning ondersteunt, houdt alleen rekening met zijn verstand en niet met het woord van de Heere. Hij zegt tegen de profeet: "Dat zou niet eens kunnen gebeuren, al zou de Heere vensters in de hemel maken". Elisa zegt: "U zult het zien gebeuren, maar u zult er niet van eten".

Vers 6, 7

De Syriërs horen het gedaver van strijdwagens, het gedreun van paarden en hoeven en de geluiden van een naderend groot leger. Zijn ze aan het hallucineren? Denken ze echt dat ze het horen? Waarom zou het niet echt kunnen zijn? Wist Elisa zich in Dothan niet omringd door een groot leger engelen? De Syriërs vermoeden dat Joram geholpen wordt door buitenlandse legers, raken in paniek en vluchten. Alles laten zij achter in het kamp, zelfs de paarden en ezels. De Heere verlost zonder dat iemand er iets aan doet en zonder dat iemand er iets van bemerkt.

Vaak zendt de Heere verlossing op het gebed van mensen. We lezen nu niet dat de inwoners van Samaria roepen tot God om hulp. Ze hebben zich openlijk van God afgekeerd en aanbidden de afgoden. De koning doet wat kwaad is in de ogen van God, net als zijn vader. De spottende opmerking van de officier blijkt de stem van het volk te zijn. Het volk heeft geen recht op Gods hulp. Ze hebben verdiend dat God hen zou laten omkomen. De Heere verlost hen echter in Zijn vrijmachtig welbehagen.

In Samaria is nog niemand die van de verlossing weet. Als de inwoners het zouden weten, dan zou er blijdschap zijn in de straten van de stad. De Heere maakt Zelf Zijn verlossing bekend en zorgt ervoor dat mensen hierin delen. Nee, het zijn niet de profeten uit de profetenscholen die worden ingeschakeld. Het zijn niet de oudsten die in het huis van Elisa zijn. Het zijn gewone mensen van het

volk die de grote werken van God mogen verkondigen.

Vers 3-5

De Heere gebruikt mensen die wij, als wij het voor het kiezen hadden, niet zouden uitzoeken: vier melaatsen. Dat doet Hij, opdat niemand van ons zou kunnen denken dat het Koninkrijk van God afhankelijk is van hem of haar. Niemand krijgt de kans om hoogmoedig te worden.

Onze aandacht richten we op vier melaatse mannen. Zij ontdekken het eerst wat God heeft gedaan. Vanwege hun ziekte mogen zij niet wonen in de stad. Ze zijn onrein. Zij bevinden zich als uitgestotenen uit de maatschappij buiten de stadsmuur. Bij het volk horen ze niet en ook niet bij de belegeraars. Ze bevinden zich in een stukje niemandsland. Hun situatie is nog slechter dan die van de stadsgenoten. Ze zijn afhankelijk van de goedgeefsheid van mensen, die zelf ook niets hebben.

We horen hoe ze met elkaar overleggen. Waarom zouden we hier blijven zitten totdat we dood gaan? We verhongeren als we hier blijven zitten, maar dat doen we ook als we de stad ingaan. Daarom kunnen we ons net zo goed overleveren aan het Syrische leger. Als ze ons laten leven, wij zullen leven. Als ze ons doden, dan maakt dat niets uit. We zouden toch zijn omgekomen. Tegen de avond gaan ze naar het Syrische kamp.

De vier melaatsen begrijpen dat blijven zitten in lijdelijkheid niets oplevert. Daarom besluiten ze tot handelen. Esther zei toen ze het meest ongebruikelijke deed door naar de koning te gaan: "Kom ik om, dan kom ik om" (Esther 4: 16). De melaatsen zeggen iets wat er op lijkt: "Laten we maar vallen in de hand van de Syriërs, want we hebben toch niets te verliezen. Blijven we leven, dan leven we, sterven we dan sterven we".

Vers 8-11

De melaatsen lopen naar de buitenkant van het kamp en gaan een tent binnen. Ze verwachten dat een soldaat hen met een zwaard zal doosteken. Maar dit gebeurt niet. Ze horen niet eens het geluid van een menselijke stem. Ze gaan een andere tent binnen en daar

is zelfs een volledige maaltijd aangericht. Ze proppen zich vol met eten en ze drinken. Het is niet goed te praten wat de vier melaatsen daarna doen. Boze begeerten leven in ons hart. Ze gaan van tent tot tent en halen het zilver, het goud en de kleding naar buiten, waarna ze hun buit verstoppen. Later kunnen ze het dan ophalen, zo denken ze. Uiteindelijk hebben ze er geen vrede mee. Hun geweten gaat spreken. Ze zeggen tegen elkaar: "Wij doen niet recht; deze dag is een dag van goede boodschap en wij zwijgen stil. Als we wachten tot morgenochtend, dan zal de ongerechtigheid ons vinden".

Er zijn geen gevoelens van haat. In de zin van: "Ze hebben ons buitengesloten. Nu bekijken ze het maar". Ze wekken elkaar op om de inwoners van Samaria deelgenoot te maken van de verlossing. Zelf mogen ze niet in de stad komen, maar ze doen wat ze kunnen. Ze delen de blijde boodschap mee aan de poortwachters. Dezen hebben geen reden om te twifelen aan datgene wat hen wordt meegedeeld. Midden in de nacht wordt de koning wakker gemaakt en hoort ook deze het goede nieuws.

Vers 12-20

De koning komt zijn bed uit, maar vertrouwt het niet helemaal. Hij vermoedt dat er sprake is van een hinderlaag. Eén van de dienaren van de koning doet een voorstel: "Laten we vijf van de nog overgebleven paarden met verkenners erop uit sturen. Als de paarden in de stad blijven, wacht hen hetzelfde lot als de reeds gestorven paarden. Daarom is er niets op tegen ze te gebruiken". Het spreekt vanzelf dat de paarden met ruiters worden bemand. Die worden er ook aan gewaagd. Maar in de hongerende stad geldt het leven van een paard voor meer dan dat van een mens. Twee wagens met de paarden ervoor worden er op uitgezonden. Ze volgen de route naar de Jordaan. Ze vermoeden dat de vijanden zich achter de rivier hebben teruggetrokken. De weg ligt bezaaid met weggeworpen kleren en wapens. Van een hinderlaag kan geen sprake zijn.

Voor het volk is dit het sein om uit Samaria naar buiten te trekken en het kamp van de belegeraars te plunderen. Sommigen zijn zo slim dat ze de etenswaren verkopen in de poort waar de mensen te hooplopen. Uitgere-

kend de officier die een vraagteken zette achter het woord van de profeet Elisa, moet er toezicht houden. Door het gedrang wordt hij onder de voet gelopen en sterft. Het woord van Elisa (vers 1,2) gaat in vervulling.

De Heere Jezus

In dit Schriftgedeelte horen we over een bijzondere verlossing. In de volheid van de tijd geeft God een veel wonderlijker verlossing. De Heere heeft Zijn Zoon gezonden naar de wereld. Deze heeft de zonden van Zijn volk gedragen en weggedragen op het kruis van Golgotha. Hij heeft, toen Hij opstond uit de dood, de vijanden overwonnen, niet alleen de zonde, maar ook de dood, de hel en het graf. Hij zorgt ervoor dat Zijn volk opnieuw in vrijheid woont. Erom gevraagd hebben we niet. We hebben verdiend dat God ons zou straffen met tijdelijke en eeuwige straffen. Maar Hij heeft redenen genomen uit Zichzelf.

De melaatsen besloten naar de vijand te gaan en zich over te geven aan hun willekeur. Wij mogen gaan tot de Vriend van tollenaars en zondaren, bij Wie geen willekeur is, maar een overvloed van genade. De melaatsen werden niet uitgenodigd. Wij worden uitgenodigd. Zij liepen de kans om gedood te worden, en zo is het met ons niet: "Die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven".

Wij ontvangen, als we tot Christus komen, niet alleen vrijheid, maar ook overvloed. De maaltijd van het Koninkrijk van God aangericht. We hoeven er niets voor te betalen. We delen in de rijke buit dankzij de overwinning van de Heere Jezus. Hij stilt onze geestelijke honger en dorst.

Opdracht

De boodschap van Gods verlossing mogen we niet voor onszelf houden. Voor de hemelvaart gaf de Heere Jezus de opdracht: "Gaaf dan heen, onderwijst al de volken, hen dopende in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb (Matth.28: 19). Deze roeping die ook vandaag geldt, mogen we niet verwaarlozen. Als wij de Heere Jezus kennen zonder Zijn Naam te belijden, doen we niet goed. We hebben te spreken van Jezus in de gemeente, om anderen die nog in

onzekerheid verkeren te helpen. Ook zullen we denken aan hen die buiten zijn, opdat zij de Heere zullen leren kennen. Of blijven we zwijgen, terwijl we kunnen spreken? Denk aan de aangrijpende woorden van Jezus "Een iegelijk dan die Mij belijden

zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. Maar zo wie Mij verloochend zal hebben voor de mensen, die zal ik ook verloochenen voor Mijn Vader Die in de hemelen is" (Matth. 10: 32, 33).

Gespreksvragen:

1. Kinderen zijn vaak het slachtoffer vanwege de problemen van hun ouders. Hoe komt dat vandaag voor?
2. De koning geeft God de schuld. Hoe komt het dat mensen God zien als de oorzaak van onze noden en problemen? Hoe kunnen wij hierop het beste reageren?
3. De koning wil Elisa uit de weg ruimen. Hoe kunnen wij te maken krijgen met verdrukking?
4. De melaatsen gaan op goed geluk kijken wat er aan de hand is. Er zijn mensen die naar God gaan in onzekerheid. Waarom is dat niet nodig (zie Johannes 6: 37b)?
5. Waarom is het belangrijk om het Evangelie niet voor onszelf te houden, maar door te geven aan anderen?
6. Hoe functioneert het evangelisatiewerk in uw gemeente? Hoe kunnen meer mensen in het evangelisatiewerk betrokken worden?
7. De officier geloofde het woord van God niet. Hoe komt ongeloof nu voor? Waarom is ongeloof zo erg?

Bijbelstudie N.T.

De omgang met elkaar in huwelijk, gezin en maatschappij

Ds. J.C. SCHURMAN

Schriftgedeelte: Efeze 5 : 22–6 : 9

Deze keer stuiten we op dingen die gemakkelijk misverstand kunnen oproepen. Zeker in onze tijd waarin emancipatie en gelijkheid belangrijke woorden zijn. In trouwdiensten bespeur je soms onbegrip als tijdens de lezing van het huwelijksformulier noties uit Efeze 5 worden genoemd. Ook aan onze jongeren heb je heel wat uit te leggen voordat ze iets van Gods (goede en wijze) bedoelingen verstaan. En dan ook het punt van gehoorzaamheid tegenover ouders en werkgevers! Stof tot bespreking genoeg!

Gij vrouwen

Paulus spreekt om te beginnen de vrouwen aan (vers 22). *Zij hebben aan hun eigen mannen onderdanig te zijn.* Uitleggers wijzen op het kader waarin deze vermaning staat. In vers 21 is heel de gemeente aangespoord om elkaar onderdanig te zijn in de vreze des Heeren. Dus een houding van ootmoed! Deze basishouding van een christen is als het ware de poort waardoor we het nu volgende gedeelte binnengaan. Wát Paulus ook mag bedoelen – in ieder geval geen overheersing van de vrouw

door de man, die tot zoiets als een slaafse onderworpenheid leidt.

Het gaat volgens dr. L. Floor om een positieve toewijding aan de eigen man (op het woordje 'eigen' valt in de grondtaal nadruk). Reeds té vaak is vers 22 misverstaan en zelfs misbruikt. Er zijn helaas voorbeelden dat mannen hun vrouwen in meerdere opzichten hebben uitgebuit met een beroep op Efeze 5. Bedoeld wordt een houding van respect. Elkaar de plaats geven die God de ander toekent. Lees er niet overheen dat er staat: *onderdanig, gelijk aan de Heere*. Wie aan Hém onderdanig is, leeft in vrijheid. Dat wil ook het geval zijn binnen het huwelijk. Voor man én vrouw!

De man het hoofd

De sleutel tot het juiste verstaan van de bijbelse man-vrouw verhouding is de parallellie met de verhouding tussen Christus en Zijn gemeente. Als in vers 23 *de man het hoofd van de vrouw* wordt genoemd, dan heeft dat niets te maken met iets dictatoriaals of de baas zijn. Als hoofd heeft de man een eigen verantwoordelijkheid. Hij dient zijn vrouw met liefde, zorg en trouw te omringen. Eén blik op Christus leert, dat het hoofd zijn op deze wijze ingevuld moet worden. En niet anders! Als *het Hoofd van de Gemeente* is Hij tevens *de Behouder (= Redder, Zaligmaker) van het lichaam*, aldus Paulus. Het vervolg laat zien dat Christus Zichzelf volledig heeft gegeven. Aan Hem hebben mannen zich te spiegelen. Zijn we trouw zoals Hij trouw is? En hebben we lief zoals Hij lief heeft? Zijn we bereid tot dienst en toewijding zoals Hij? Dat zijn indringende vragen waar je als echtgenoot de handen vol aan hebt, en die je willen brengen tot een biddend (huwelijks)leven. Het onderdanig zijn van de vrouw wil dus vanuit het zicht op de verhouding tussen Christus en Zijn gemeente worden ingekleurd. Vers 24 concludeert: *Daarom, gelijk de Gemeente aan Christus onderdanig is – also ook de vrouwen aan hun eigen mannen in alles*. In een goed huwelijk zal dit blijken in een houding van (gezond) respect.

Gij mannen

In vers 25 worden de mannen rechtstreeks aangesproken. En hoe! Het is opvallend dat

Paulus 'tegenover de onderdanigheid van de vrouw niet het gezag van de man over zijn vrouw stelt, maar de *liefde* voor zijn vrouw' (L. Floor). *Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief*. Dat is een opdracht!!! Het gaat om de hoogste vorm van liefde die zichzelf niet zoekt maar juist geeft (zie vorige bijbelstudie n.a.v. 5 : 2). Het is niet voor niets dat de apostel naar *Christus' liefde voor Zijn Gemeente* verwijst. Met maar liefst vijf werkwoorden wordt getekend wat Hij gedaan heeft:

1. Zijn bruidsgemeente *liefgehad*.
2. *Zichzelf voor haar overgegeven* tot in de dood.
3. Met het doel om *haar te heiligen* (vers 26).
4. Dat is een kwestie van verzoening, want Christus heeft Zijn Gemeente *gereinigd met het bad van het water door het Woord*. Mogelijk zinspeelt Paulus op de doop waarin de afwassing van de zonden wordt verbeeld. Overigens worden we niet gereinigd door het doopwater zelf. De apostel noemt ook het Woord waardoor de Heilige Geest ons doet delen in het werk van onze Zaligmaker. Raak is de opmerking van Calvijn in zijn commentaar: 'Wanneer het Woord wordt weggenomen, zo vergaat de hele kracht van het sacrament; want wat zijn sacramenten anders dan zegelen van het Woord.'
5. Christus heeft de bedoeling om *Zijn Gemeente als een volmaakte bruid voor Zich te stellen. Zonder iets van een vlek of rimpel, maar heilig en onberispelijk* (vers 27). Reiniging en heiliging horen altijd bij elkaar. De hemelse Bruidegom zoekt geen mooie bruid uit, maar maakt haar mooi (C. den Boer).

Als je eigen lichaam

Na indringend op Christus gewezen te hebben keert Paulus in vers 28 weer terug naar zijn vermaning aan het adres van de mannen in de gemeente. *Zoals Christus liefheeft, zo zijn zij schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben*. Nieuw is de notie *gelijk hun eigen lichamen*. Doorgaans houden we veel van onszelf. Welnu, binnen het huwelijk hebben we évenveel van elkaar te houden. Paulus kan zelfs schrijven: *die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelf lief*. Het slot van vers 28 geeft aan hoezeer man en vrouw een eenheid vormen.

En dat liefhebben – zo wil Paulus in vers 29 zeggen – zal zich uiten in zorg voor elkaar. Zoals we onszelf, *ons eigen vlees*, verzorgen en

niet verwaarlozen (althans in normale omstandigheden), zo zullen we ook voor onze vrouwen zorg dragen. Juist omdat we naar Gods bedoeling een twee-eenheid zijn. Dat zorgdragen voor elkaar leren we van *de Heere Die Zijn Gemeente onderhoudt*. Als geen Ander zorgt Hij voor de leden van Zijn lichaam, van Zijn vlees en van Zijn benen (vers 30).

Een mysterie

Paulus komt tot een afronding van zijn huwelijksonderwijs. In vers 31 citeert hij Genesis 2 : 24. Het huwelijk is een scheppingsorde van God. Hij heeft het zó gewild *dat een mens zijn ouders verlaat om voortaan samen met zijn vrouw te leven*. En dat geldt omgekeerd natuurlijk ook van een meisje dat trouwt. De woorden 'verlaten' en 'aanhangen' markeren een duidelijke overgang. Je komt in een andere 'staat van leven' terecht. Daartoe heb je een gezonde afstand van je ouders te nemen. Dat is een bijbelse opdracht. Tegelijk vraagt dat van ouders dat ze hun kinderen op een gezonde manier loslaten en ruimte geven voor een eigen leven.

Dat *twee mensen één vlees worden* noemt Paulus in vers 32 een *grote verborgenheid* (een mysterie in het Grieks). Dat is het inderdaad. Ondanks de gebrokenheid van de zonde mogen twee mensen op een unieke wijze aan elkaar verbonden zijn. Dat is iets wonderlijks.

Het diepste geheimenis van het huwelijk wordt beleefd, als onze relatie staat in het licht van de verhouding tussen *Christus en de Gemeente*. Ook die eenheid is een verborgenheid. Gelukkig die echtparen die zich samen spiegelen aan de Heere Jezus. Dan leer je *als man je eigen vrouw liefhebben als jezelf* (vers 33).

En als vrouw leer je steeds meer je man vrezen (= respecteren). Juist omdat ieder zijn / haar eigen door God geschonken plaats heeft.

Gij kinderen

Na het huwelijk komt het gezin aan de beurt. Het feit dat Paulus in 6 : 1 de kinderen rechtstreeks aanspreekt, zal betekenen dat ook zij in de samenkomst van de gemeente aanwezig waren. Brieven werden namelijk voor heel de gemeente voorgelezen. Kinderen en jongeren horen er helemaal bij! Wat schenkt de Heere in de Schrift veel aandacht aan de jeugd!

Kinderen hebben hun ouders gehoorzaam te zijn. Dit appèl ligt in het verlengde van het vijfde gebod dat door Paulus wordt aangehaald: *Eert uw vader en uw moeder*. Gezagsverhoudingen zijn door God ingesteld om het leven te ordenen. Via ouders leidt de Heere kinderen. Jezus Zelf heeft als jongen van 12 jaar Zijn ouders gehoorzaamd (Luk. 2 : 51). Gehoorzamen wordt door Paulus niet voor niets *recht* (= goed) genoemd.

Wel gaat het om gehoorzaam zijn *in de Heere*, wat duidt op een gelovig gehoorzamen. Bovendien ligt er een begrenzing in opgesloten. Als ouders dingen van hun kinderen vragen die strijden met Gods heilige wil, dan is ongehoorzaamheid geoorloofd.

Een belofte

Het vijfde gebod is *het eerste met een belofte* (vers 2 en 3). Omdat ook aan het tweede gebod een belofte verbonden is (Ex. 20 : 6), heeft 'eerste' hier de betekenis van 'voornaamste'. Hoe basaal is gezag voor een goed samenleven in het gezin (en daarbuiten)!

Met de belofte *dat het u welga, en dat gij lang leeft op de aarde* zullen we uiteraard niet rechtlijnig mogen omgaan. Alsof het eren van je vader en moeder automatisch tot een lang leven leidt. Uiteindelijk raakt deze belofte het eeuwige leven op de nieuwe aarde.

Maken we ernst met het vijfde gebod? Ook als ouders oud, gebrekkig en mogelijk dement geworden zijn? Dit gebod blijft zelfs gelden na hun dood doordat we hun nagedachtenis in ere houden.

Gij vaders

Paulus werkt het vijfde gebod naar twee kanten uit. Ouders hebben zich de eer wel waardig te maken. Juist rond dit gebod doen zich schrijnende situaties voor. Soms is het voor kinderen onmogelijk om nog respect op te brengen voor hun vader of hun moeder. In vers 4 worden vaders (in wie tevens de moeders begrepen zijn) vermaand om hun kinderen niet tot toorn te verwekken. Wellicht richt Paulus dit vermaan met name tot vaders omdat zij eerder geneigd zijn tot een driftig en onredelijk optreden. Wat kunnen we kinderen tergen door bijvoorbeeld niet uit te leggen waarom we iets wel of niet willen hebben.

Het kan gelukkig ook anders: *hen opvoeden in de lering en vermaning des Heeren*. De apostel bedoelt dat de opvoeding doortrokken is van het getuigenis van de Schrift. 'Het onderricht aan de kinderen moet onder het gezag en de terechtwijzing van Christus staan' (L. Floor). Het is een zegen als kinderen bij hun vaders (en moeders) iets van Gods ontferming en bewogenheid proeven.

Gij dienstknechten

Tenslotte de relatie tussen *dienstknechten en heren*. We zullen in de eerste plaats aan slaven moeten denken. In de Bijbel wordt niet op een revolutionaire manier met de slavernij afgerekend. Maar als Paulus' woorden werkelijk worden verstaan, dan is slavernij geen slavernij meer. Vanuit de verzen 5-9

lopen ook lijnen naar de werkverhoudingen vandaag. Puntsgewijs noem ik wat richting dienstknechten wordt gezegd:

* *wees je heer naar het vlees (= je aardse heer) gehoorzaam* (vers 5). En wel op een respectvolle manier (*met vrees en beven*). Ook in alle *eenvoud van je hart*, open en eerlijk. Heb vanuit de *verbondenheid met Christus* ontzag voor gezag.

* Dat sluit *ogendienst* uit. Dus geen kruiperige houding *om mensen te behagen*. Als het goed is zijn we ook in ons werk *dienstknechten van Christus, die Gods wil van harte doen* (vers 6-7).

* Dan mag je *weten dat de Heere je beloont* (vers 8). Of je nu *een slaaf of een vrije bent*. Wie trouw is en *het goede doet*, ontvangt Gods genadeloon. Dat is vertroostend, ook als je op je werk weinig waardering krijgt.

Gij heren

Wat kan Paulus in kort bestek veel zeggen. In de enkele woorden van vers 9 ligt eigenlijk een hele 'ethiek' voor werkgevers. Ook zij hebben goed te doen aan hun personeel (*doet hetzelfde*). Dus niet door middel van *dreigementen* mensen ten onrechte onder druk zetten. Of het onmogelijke eisen. Laten de (hoge) heren vooral beseffen dat zij *zelf onder hun Heere in de hemel staan, bij Wie geen aanneming des persoons is*. Bij God hebben we nooit een streepje voor vanwege onze positie hier op aarde. De Heere ziet ons hart aan.

Gespreksvragen:

1. Wat houdt het in om als man het hoofd van je vrouw te zijn?
2. Wat betekent het voor een vrouw om haar eigen man onderdanig te zijn? Kunt u voorbeelden noemen van een verkeerde invulling van het begrip onderdanigheid?
3. Er is vandaag veel huwelijksleed. Wat zouden de voornaamste oorzaken zijn? Wat heeft het ons te zeggen dat liefhebben in Efeze 5 een *opdracht* is?
4. Naarmate kinderen ouder worden, neemt het spanningsveld in veel gezinnen toe. In hoeverre mogen ouders gehoorzaamheid eisen?
5. Een vraag voor de vaders op de vereniging: hoe kunnen we onze kinderen tot toorn verwekken? En hoe probeert u binnen uw gezin de boodschap van vers 4b in te vullen?
6. Kunt u samen concretiseren wat de verzen 5-9 betekenen voor werknemers en werkgevers? En denkt u dan maar aan morgen als u weer op het werk bent.

Van de voorzitter...

Ds. W. WESTLAND

Uitnodiging

Op de achterzijde van dit nummer ziet u de agenda voor de Huishoudelijke Vergadering op D.V. 18 april in Gouda. Boven aan staat daar het woord „Uitnodiging”. Dat wil ik graag onderstrepen. U bent als leden van onze Mannenbond van harte welkom, en u mag uw vrouw meenemen. Ds. E. de Mots snijdt een actueel onderwerp aan: „Leven in de laatste dagen: blijf (er) bij”. Ik verwacht een goede bespreking. Laten we bidden om Gods Zegen over deze vergadering. Graag tot ziens!

Bijbelstudies

We zijn als bestuur alweer bezig geweest voor het volgende seizoen. We hebben nagedacht over een vraag, die uit uw midden gesteld is: Zouden we al voor de vakantieperiode met de nieuwe bijbelstudies kunnen beginnen? Het leek ons als bestuur toch minder overzichtelijk worden. Daarom doen we het, zoals we tot nu toe gewend waren: de nieuwe Bijbelstudies beginnen in het nummer van augustus. Ons bestuurslid ds. E. de Mots gaat met ons nadenken over „Spreuken”. En we hebben ds. J. Muller uit Zetten bereid gevonden om het boek „Hebreeën” met ons te bestuderen. We wensen deze predikanten het licht en

de leiding van de Heilige Geest bij de voorbereiding.

Geloofsbelijdenis

In één van de volgende nummers zal het laatste artikel van de Nederlandse Geloofsbelijdenis worden belicht. Daarna willen we aandacht geven aan de Apostolische Geloofsbelijdenis. Het is goed om te luisteren naar het geloofsgetuigenis van de kerk der eeuwen, en tegelijk na te denken over de vraag, wat deze artikelen voor ons vandaag, hier en nu betekenen.

April-mei

Let u erop, dat dit nummer van de Hervormde Vaan voor twee maanden is. Het volgende nummer verschijnt in juni.

Tenslotte

Een hartelijke groet, mede namens de andere bestuursleden.

In the picture

Nieuwe kerkgebouwen

Twee nieuwe, grote kerkgebouwen stonden eind vorig jaar in de belangstelling. In Barneveld werden twee megakerken in ge-

bruik genomen. Het ene gebouw behoort toe aan de ‘gewone’ Gereformeerde Gemeente, het andere aan de Gereformeerde

Ds. P.J. TEEUW

Gemeente in Nederland. Twee megakerken, zo werd er gezegd. Maar wat is groot? Vergelijk het aantal zitplaatsen eens met de grote voetbalstadions, die er in verschillende grote plaatsen zijn. Maar dat terzijde. Het Reformatorisch Dagblad meldde dat er vorig jaar achttien nieuwe kerkgebouwen in de Gereformeerde Gezindte in gebruik genomen waren en dat in een tijd van secularisatie! Vooral in Gereformeerde Gemeenten en in Hersteld Hervormde gemeenten. Is het niet prachtig?

Ik weet niet hoe het met de lezers van de Hervormde Vaan is, maar ik lees zulke berichten met gemengde gevoelens. Ongetwijfeld zullen bij de in gebruikname van de kerkgebouwen tonen van dank aan de Heere geklonken hebben. Maar toch moeten er, zo denk ik dan, eigenlijk niet tranen van droefheid geschied worden? In deze gedachte werd ik versterkt door dhr. S.M. de Bruijn, adjunct-hoofdredacteur van het RD. Hij vertolkte in de rubriek 'Gedachte-goed' in de krant van 14 januari dezelfde gevoelens als die ik had en heb bij al die mooie nieuwe kerkgebouwen. Na eerst gewezen te hebben op de 'pracht en praal' van de nieuwe kerkgebouwen en hier-teenover de eenvoud van kerkgebouwen elders in de wereld gesteld te hebben, schrijft hij: 'Vrijwel alle nieuwe kerkgebouwen die vorig jaar in gebruik genomen zijn, horen toe aan gemeenten die, sinds korte of lange tijd, gescheiden moeten optrekken. Dat is een andere reden waarom de rondleiding door zo'n splinternieuwe kerk gemengde gevoelens oproept. Onwillekeurig stijgt uit al dat fraais snel een geur van voldoening. Maar voor wie opgroeide in een schuurkerk, stuit dat tegen de borst. Nergens in het comfortabele gebouw blijkt het verdriet over de brokstukken die de scheuring achterliet. Waar is het heimwee naar de tijden van weleer? Waar is het gebed tot herstel? Welke eerste steen belijdt de schuld van de breuk die er eerst geslagen werd? Welke kerk heet Ikabod: de eer is weg? Of Bochim: wenenden? Meriba: water van strijd? Welke predikant sprak bij de in gebruikname van het gebouw over Joh. 17:21: 'Opdat zij allen één zijn'?

Een scherpe column. Wie ervaart de kerkelijke verdeeldheid nog echt als zonde en schuld voor God? Ik denk, dat dit in de afgescheiden

kerken een verschil is met vroeger. Vroeger werd er veel meer door kinderen van God gesproken over het gruis van Sion en werd er veel meer gebeden voor het herstel van de kerk in Nederland. Je hoort er nauwelijks meer van. Vroeger hoorde je kinderen van God spreken over 'de breuk beleefd'. Maar nu gaat het over het handhaven van eigen identiteit. En stilletjes probeert de ene kerk rechtzinniger te zijn dan de andere. Dat geldt ook voor hervormde gemeenten. Ook daarin hoor je steeds minder mensen met verdriet erover spreken, dat onze kerk (eerder de Hervormde Kerk, nu de Protestantse Kerk in Nederland) heeft bijgedragen, de geschiedenis door, aan de kerkscheuringen. Ik herinner me uit één van mijn vorige gemeente een gemeentelid, die altijd in zijn gebed bezig was met de kerk. Hij was een diep geestelijk man. Hij kon vertellen hoe hij gerechtvaardigd was in de 'vierschaar der consciëntie', en teruggeleid naar Gods Vaderhart. (Voor degenen, die de gezelschapstaal kennen bekende begrippen). Maar steeds bracht hij de schuld van de kerk bij de Heere en bad om herstel. Vaak sprak hij me moed in.

Is er een remedie? Ik zie die niet direct. Of misschien toch wel? Ligt die niet in diezelfde oprechte schuldbelijdenis? In een werkelijk leven uit de rechtvaardiging van de goddeloze? Maar als deze diep geestelijke zaken niet meer of al minder verstaan worden? Wat dan? Moeten we dan niet spreken van een oordeel over ons kerkelijk leven? Wat is het dan groot, dat de Heere ondanks alles wat wij ervan maken toch doorgaat met Zijn werk en daar ook tekenen van gezien worden. Leggen vele jongeren ook dit jaar weer niet belijdenis des geloofs af?

Kerkje in Rwanda.

EXPLOITATIE-REKENING 2008

BOND NED. HERV. MANNENVER. OP G.G.

	Exploitatie 2008	Begroting 2008	Begroting 2009
BATEN:			
Contributies	€ 41.796,-	€ 42.812,-	€ 41.750,-
Collecten en giften.....	4.548,-	4.000,-	4.485,-
Rente	1.128,-	765,-	915,-
Diverse ontvangsten	851,-	1.075,-	1.000,-
Referaten en insignes.....	1.123,-	623,-	140,-
	<u>€ 47.200,-</u>	<u>€ 49.275,-</u>	<u>€ 48.290,-</u>
LASTEN:			
Reiskosten H.B. e.a. + secretariaat.....	€ 4.408,-	€ 5.500,-	€ 5.050,-
Vergaderingen + zaalhuur.....	2.626,-	2.275,-	2.225,-
Onkosten Bondsdag.....	5.220,-	3.200,-	2.850,-
Div. kosten	1.713,-	3.360,-	2.185,-
	<u>€ 13.967,-</u>	<u>€ 14.335,-</u>	<u>€ 12.310,-</u>
ONKOSTEN „HERV. VAAN”			
Drukkosten + banderen	€ 14.195,-	€ 15.350,-	€ 15.000,-
Frankering	10.192,-	9.750,-	10.500,-
Honoraria	1.290,-	1.000,-	1.300,-
Diverse kosten + inbinden.....	753,-	900,-	900,-
Aandeel kosten Bondsbureau.....	7.600,-	7.600,-	8.100,-
	<u>€ 47.997,-</u>	<u>€ 48.935,-</u>	<u>€ 48.110,-</u>
TOTAAL LASTEN	€ 47.997,-	€ 48.935,-	€ 48.110,-
TOTAAL BATEN	€ 47.200,-	€ 49.275,-	€ 48.290,-
VOORDELIG SALDO		€ 340,-	€ 180,-
NADELIG SALDO	€ 797,-		

Voorgesteld wordt de contributie voor **2009** vast te stellen op € 12,50.

BALANS per 31-12-2008:

Geldmiddelen	€ 14.044,-
R.C. Bondsbureau.....	18.099,-
Inventaris	9,-
Voorraden/vorderingen	362,-
	<u>€ 32.514,-</u>
Nog te betalen kosten	853,-
VERMOGEN	€ 31.661,-

Jaarverslag 2008-2009

van de Bond van Ned. Hervormde Mannenverenigingen op Gereformeerde Grondslag

Geachte leden,

In het afgelopen verenigingsjaar 2008-2009 mochten er verschillende activiteiten van onze Mannenbond plaats vinden:

1) Huishoudelijke Vergadering

Op 5 april hielden we onze Huishoudelijke vergadering in het gebouw van de Driestar te Gouda. Ds. W. Westland, onze voorzitter, begon deze vergadering met een meditatie over Romeinen 10 vers 9 en het thema was: met mond en hart. De agendapunten, zoals het jaarverslag van de secretaris en penningmeester, alsook de contributieverhoging, konden snel worden afgewerkt. Er kwam een verandering in het Hoofdbestuur, omdat ds. T. van Bruggen aftredend en niet meer herkiesbaar was. In zijn plaats is gekozen ds. E. de Mots uit Goedereede, terwijl ds. W. Westland en ds. J.H. Lammers weer herkozen werden door de leden. Ds. J van Dijk is 1^e secretaris geworden. Ons hoofdbestuurslid, ds. J.H. Lammers, hield een referaat over "de navolging van Christus". Er volgde een fijne bespreking op en we mochten weer bemoedigd worden uit Gods Woord.

2) Bondsdag 2008

Deze bondsdag in Putten was een bijzondere bondsdag, want we herdachten dat de Mannenbond 75 jaar bestond. Dat was een reden om dr. G. van de Brink uit Woerden te vragen of hij 's morgens een referaat wilde houden over het onderwerp: afkomst/toekomst. 's Middags stonden we stil bij de historie van de Mannenbond, waarvan ons hoofdbestuurslid broeder M. Post ons een overzicht gaf in dichtvorm. Deze bondsdag werd opgeluisterd door de "Bovenstemgroep Noord-Veluwe" en door het Christelijk Mannenkoor "Jeduthun" te Amersfoort. We mogen terugzien op een goede en gezegende bondsdag.

3) Regionale Themadagen

Er werden verschillende themadagen gehouden. Op 11 oktober was er een themadag in Baarn met als sprekers ds. H. Russcher te Barneveld en ds. H. Polinder te Urk en het thema was: "geloven met een goed gevoel?!".

Op 21 maart was er een themadag in Veendaal en daar spraken ds. J.C. de Groot te Dordrecht en prof. dr. A. Baars te Woudenberg. Het thema was: "lijden in deze tijd in Bijbels licht en in het persoonlijk leven". En op D.V. 25 april wordt er voor het eerst een themadag gehouden in 't Harde voor de regio Nunspeet. Ook zijn er plannen voor een themadag in Zeeland. We hopen, dat deze plannen verwerkelijkt kunnen worden.

4) Ronde langs de Besturen

Gezien het feit, dat de statutenwijziging die het Hoofdbestuur had voorgesteld in 2005 niet door kon gaan, omdat er geen 2/3 meerderheid voor was, was besloten om de besturen langs te gaan en zijn er in het afgelopen verenigingsjaar verschillende ontmoetingen met besturen geweest. Het zijn goede gesprekken in open sfeer en we hopen deze gesprekken de komende maanden af te ronden. Daarna zullen we als hoofdbestuur ons op deze zaak verder bezinnen.

5) Streekvergaderingen

In het afgelopen verenigingsjaar zijn door het hoofdbestuur streekvergaderingen gehouden in de streken Rotterdam, Nunspeet, Den Haag en Wierden. Op deze vergaderingen is er, naast het Bijbelse onderwerp met bespreking, gelegenheid om over allerlei zaken met het hoofdbestuur van gedachten te wisselen. Het zijn goede vergaderingen geweest.

6) Hervormde Vaan

De Bijbelstudies in de Hervormde Vaan werden verzorgd door ons hoofdbestuurslid ds. J.H. Lammers over de profeet Elisa en door ds. J.C. Schuurman uit Boven-Hardinxveld over de Efeze-brief. Ook de serie over de Nederlandse Geloofsbelijdenis werd vervolgd door onze beide hoofdbestuursleden ds. W. Westland en ds. J.P. Nap. De rubriek "Opmerkelijk" werd geschreven door dr. J. Broekhuis, maar hij gaf te kennen, dat hij ermee wilde stoppen. Ds. P.J. Teeuw uit Papendrecht gaat er mee door, maar dan onder de naam "in the picture". Verder schreef ons hoofdbestuurslid ds. A.D. Goijert een artikel

over "hoe maken wij Israël jaloers" en een artikel over "de zending hoort er bij".

7) Website

Op de Huishoudelijke vergadering van 5 april is de website van onze Mannenbond door Bert Rozendaal geïntroduceerd. We hopen dat dit medium mag dienen om onze Mannenbond nog meer bekendheid te geven.

8) Contacten:

Er zijn de jaarlijkse vergaderingen met de andere Hervormd-gereformeerde bonden: het zgn 7-bondenberaad. Naast deze besprekingen bezoeken we elkaars jaarvergaderingen of bondsdagen. Ook de WEB, het samenwerkingsverband met de Vrouwenbond en HGJB, vergaderde en bespreekt vragen over geloofsofvoeding, waarover verslag wordt gedaan in de Herv. Vaan van maart door ds. J.P. Nap onder de titel: "bidden met je kind". Dan zijn er contacten met broeders van de Chr. Geref. Kerken en van de Ger. Gemeenten en dan moet u denken aan de Bondsdagen die we van elkaar bezoeken en het contact door de Themadagen. We hopen op vruchtbare contacten en goede ontmoetingen met elkaar.

9) Ledenbestand:

We gedenken onze leden, die dit jaar zijn overleden en wensen de nabestaanden de troost van de Heere toe. Ook mochten we 2 mannenverenigingen verwelkomen: Emst en Zetten. Maar

in Woerden werd de mannenvereniging door het geringe aantal leden opgeheven. Toch hopen we dat onze mannenverenigingen blijven groeien en er nog meer nieuwe mannenverenigingen bij komen. Er is op het Bondsbureau materiaal om nieuwe leden te werven.

10) Tenslotte:

Het belangrijkste mogen we niet vergeten: de vele avonden, waarop de mannenbroeders bij elkaar kwamen rondom het Woord van God en er van hart tot hart gesproken en geluisterd mocht worden naar de stem van de Heere. Wat een rijke zegen als de Heere er in mee kwam en hoe weten we dat? Dan opent de Heere met Zijn Heilige Geest het Woord voor ons en onze harten voor Zijn Woord en gaat er kracht van uit. Dat maken wij niet, dat is Gods gave. Wat dat betreft mogen we ons ootmoedig verwonderen over de trouw van de HEERE, Die ons nog steeds Zijn Woord geeft en het nog steeds voor ons wil openen. Dat is niet door ons verdiend, maar door de Heere Jezus Christus. Zie de op Hem, mogen we de Heere dankbaar zijn voor alles, wat we als Mannenbond in het jaar 2008-2009 gekregen hebben en belijden we ootmoedig en vrijmoedig of de Heere het verkeerde en zondige, wat ons in alles aankleeft, wil afwassen door het bloed van de Heere Jezus Christus.

Ds. J. van Dijk, secretaris
Maart 2009

Overlijdensberichten

Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.

Matth. 11 : 28

In vertrouwen op zijn Heere en Heiland heeft de Heere op Zijn tijd uit ons midden weggenomen ons gewaardeerd lid

JAN WILLEM HENDRIKUS VAN DEN NOORT

in de leeftijd van 60 jaar.

Met dankbaarheid denken wij aan de jaren, die hij als lid in ons midden mocht zijn. De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen, en allen, die hem lief en dierbaar waren.

Bestuur en leden
Mannenvereniging "Bewaar Het Pand"

Rijssen, januari 2009

*Bedenk de dingen, die boven zijn,
niet die op de aarde zijn. Want gij zijt gestorven,
en uw leven is met Christus verborgen in God.*

Kol. 3 : 2 en 3

Met droefheid hebben wij kennis genomen van het overlijden van ons oud lid

ARIE BOR

op de leeftijd van 80 jaar.

We bidden of de Heere zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen wil ondersteunen in dit verlies.

Bestuur en leden van de mannenvereniging
„Paulus” te Noordeloos

Noordeloos, maart 2009.

Overlijdensberichten

Met droefheid geven wij u kennis dat na een ernstige ziekte, de Heere tot Zich heeft genomen ons trouw en zeer gewaardeerd lid

CORNELIS VAN DIEREN

op de leeftijd van 79 jaar.

Met dankbaarheid denken wij terug aan de jaren dat hij als trouw lid met zijn eerlijke en oprechte inbreng in ons midden mocht zijn. De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen.

Bestuur en leden
M.V. „Calvijn”
te Lexmond

Lexmond, maart 2009.

„Mijn genade is u genoeg”

Met droefheid delen wij u mee dat de Heere na een ernstige ziekte tot Zich heeft genomen

AREND VERMEER

op de leeftijd van 60 jaar.

Hij was een trouw lid van onze mannenvereniging.

Bestuur en leden
Mannenvereniging
„Onderzoekt de Schriften”
Bunschoten

Bunschoten, maart 2009.

BOND VAN NED. HERV. MANNENVERENIGINGEN OP G.G.

UITNODIGING

Aan de leden van onze bond om op D.V.

ZATERDAG 18 APRIL 2009

aanwezig te zijn op de te houden

HUISHOUDELIJKE VERGADERING

in de aula van de Hogeschool „DE DRIESTAR”,

Burg. Jamessingel 2 te Gouda - Aanvang 14.00 uur.

AGENDA:

1. Opening door de voorzitter, ds. W. Westland
2. Jaarverslag van de secretaris
3. Jaarverslag van de penningmeester/begroting 2009
4. Verslag van de kascontrolecommissie
5. Benoeming nieuwe kascontrolecommissie
6. Mededelingen
7. Uitslag verkiezing hoofdbestuursleden
voorgestelde dubbeltallen:
 1. vac. ds. J.P. Nap (herkiesbaar)
ds. J.P. Nap te Lunteren
 2. vac. dhr. C. Oosterom (herkiesbaar)
dhr. C. Oosterom te Lopik
dhr. T. de Gooijer te Veenendaal
 3. vac. dhr. M. Post (herkiesbaar)
dhr. M. Post te Veenendaal
dhr. J. Goudriaan te Papendrecht
8. Referaat ds. E. de Mots:
„Leven in de laatste dagen: blijf (er)bij!”
9. Collecte
10. PAUZE (verkoop referaten)
11. Bespreking van het referaat
12. Rondvraag
13. Sluiting door ds. J.P. Nap

U bent hartelijk welkom!

M. Post, 2^e secr.

P.S. De Hogeschool „De Driestar” ligt op loopafstand (via de achterzijde) van het Centraal Station te Gouda.

Ook met de auto goed bereikbaar, het gebouw ligt in de directe nabijheid van de A12.